

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY ORGAN
DEMOKRATYCZNY.

Wychodzi codziennie prócz dni poświęconych.

Cena prenumeraty: miesięcznie zł 3, Zagranicą zł 6. Prenumerata przyjmuje: Księgarnia W. Makowskiego, S-to Jańska 1, Skład pacieru W. Borkowskiego, Mickiewicza 5. Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje Biuro Reklamowe Stefana Grabowskiego, Mickiewicza 4, róg Garbarskiej, t. 82, J. Karłina, Niemcewskiego 26, t. 605, i wszystkie biura reklamowe w kraju i zagranicą.

Redakcja i Administracja: WILEŃSKA 15. Telefon 99. Czynną od g. 9 do 3 pp. Dział ogłoszeniowy „Kurjera Wileńskiego” mieści się przy Biurze Reklamowym S. Grabowskiego, Mickiewicza róg Garbarskiej 1. Tel. 82. Czynną od 9 — 6 w. Redaktor przyjmuje od 2—3 popoł. Rękopisów nadsyłanych redakcja nie zwraca.

Cena ogłoszeń: Za wiersz milimetry na 1 str. groszy 20, na 4-ej stronie 10. Komunikaty (ogłoszenia tekstowe) za wiersz milimetry 30 groszy. Układ ogłoszeń na 1-ej str. 5-o łamowy, na 4-ej str. 8-mio łamowy. Terminy druku mogą być przez administrację zmieniane dowolnie.

Dzisiaj o godz. 12-ej w południe w kinie „HELJOS” przy ul. Wileńskiej wygłosi odczyt

O LIDZE NARODÓW

SENATOR PROFESOR
STANISŁAW POSNER

Ku Lidze Narodów.

W psychice ludzkiej tkwi głęboko zakorzeniony, z pokolenia w pokolenia najtroskliwiej przekazywany kult przemocy. Bierze on swój początek z rozumowania prymitywnego człowieka i to czego on pragnie — tylko siłą fizyczną zdobyć może, zaś to co już zdobył — tylko za pomocą tej samej siły fizycznej utrzymać zdoła.

Do niedawna narody i państwa spoglądały wokół siebie z tem samym uczuciem co człowiek lub ród pierwotny, dla którego własna zagroda stanowiła całość jego zainteresowania. Poza nią byli już tylko wrogowie, czyhający nań stale, by w pierwszej dogodnej chwili zagarnąć jego dobro i wzmocnić własne siły. Rozkwit i szczęście jednego narodu budowane było na pogrzebieniu innego lub innych.

Niejednokrotnie w ciągu wieków wielkie umysły, potężne charaktery ludzkie usiłowały zbudować gmach władztwa swego narodu, uwzględniając w pewnej mierze interesy innych narodów. Próby te oparte jednak były zawsze na zasadzie hegemonii własnego narodu. Narzędziem a zarazem kryterium tej hegemonii pozostawała niezmiennie siła fizyczna. Brakło w pewnej chwili tej siły — wspaniały gmach walił się w gruzy pod ciosami tego, który większą potęgę w swoich rękach zgromadzić potrafił.

Tak runęło pod naporem barbarzyńców świetne Imperjum Rzymskie, tak przemożne siły skoołizowanej Europy pokonały Wielkiego Napoleona.

Ideja przewodnictwa pewnego narodu światu cywilizowanemu zawierała w sobie pierwiastki monizmu. Zasada formalnej równości obcą była zwolennikom jednej władzy i jednego państwa w Europie.

Urzeczywistnienie ideałów Demokracji wewnątrz społeczeństw narodowych musiało pociągnąć za sobą zmianę poglądów na zasady ich współzycia. Przekształcając się one w tym samym kierunku, jaki charakteryzuje ewolucję stosunku jednego człowieka do drugiego: w kierunku uznania i respektowania wzajemnych praw i obowiązków.

Był czas kiedy pewne dobro materialne, nawet pewien człowiek, by-

to wartością tylko dla innego określonego człowieka. Mógł ten ostatni tę wartość w każdej chwili zniszczyć nie bacząc na to, jaki to skutek wyrzucić miało na jego współobywateli.

Systemy obecnie obowiązujące prawa, regulujące stosunki między jednostkami holdują już zupełnie odmiennej zasadzie. Prawo jednostki nie jest jej wyłącznym i absolutnym prawem. Ogranicza się przez interes innych jednostek, przez dobro społeczne. Normy prawne wyraźnie określają kiedy i w jaki sposób interes jednostki może być realizowany ze szkodą innej.

Ustalona jest ściśle procedura, w której granicach jedynie szkoda jednego człowieka może służyć źródłem korzyści dla drugiego.

Oczywiście, mowa tu o działaniach w sferze przez obiektywne prawo objętej. Życie i stosunki gospodarcze nie mieszczą się całkowicie w sferze tych działań. Jednym z głównych nieporozumień, powodujących krytykę i reakcję przeciwko Demokracji, jest nieświadomość sobie tego pierwszorzędного znaczenia faktu, że zasady demokratyczne znalazły zastosowanie dotychczas jedynie w sferze prawnopolitycznej. Demokratyzacja życia gospodarczego i międzynarodowego jest dopiero w zaczątku. Szeroko omawiany obecnie kryzys Demokracji jest przede wszystkim skutkiem tej cząstkowości jej zastosowania w całokształcie życia ludzkiego.

Zasada suwerenności państwowej powstała na tle samowładztwa monarchii, potem narodu. Odpowiada ona temu stadium stosunków między jednostkami, kiedy każda z nich nie była ograniczoną we władztwie nad swoim dominium. Podług Jellinka suwerenność państwa ze strony negatywnej — jest to niemożliwość prawnego ograniczenia państwa wbrew jego woli. Teoria ta ulega już poważnym ograniczeniom. Tendencje rozwojowe społeczeństw narodowych nieuchronnie prowadzą do kooperacji zewnętrznej. Nowoczesne życie gospodarcze przebiega ku temu z niepowstrzymaną siłą. Mrzonki mocarstwowe, oparte na egoizmie narodowym lub priorytecie jednego narodu w stosunku do innych, rodzą się i znajdują posłuch wśród ludzi obcych myśleniu kategoriami ekonomicznymi.

Pojawia się konieczność stworzenia jakiegoś wyższego porządku prawnego, któryby regulował interesy i tendencje poszczególnych egoizmów narodowych czy państwowych w imię dobra powszechności narodów, oraz zapobiegał barbarzyńskiej zasadzie osiągania egoistycznych celów drogą siły fizycznej. Zawrotnie rozwijający się czynnik zniszczenia przy użyciu siły fizycznej czyni iluzorycznymi

wszelkie osłagane za jej pomocą zdobywcze.

W naszych czasach każda wygrana wojna jest Pyrrusowem zwycięstwem. A cóż dopiero w przyszłości. Znamy w historii próby wytworzenia wyższego ponad państwa porządku prawnego: Kościół katolicki, Cesarstwo Rzymskie, Święte Przymierze. Próby te oparte były na koncepcji imperjalistycznej, skierowanej ku utrwaleniu hegemonii kilku silnych, którzy się między sobą porozumieć, nad masą słabszych i skłóconych. Obecnie jesteśmy świadkami próby, dokonywanej na demokratycznej podstawie powszechności i równości uczestników.

Próbą tą jest organizacja *Ligi Narodów*, potęgą moralnego autorytetu i niezłomną wolą jej twórcy narzucona zwycięzcom wojny światowej. Tak jak ją określa wstęp do paktu Ligi, jest ona *związkiem prawnym, stworzonym w celu oparcia współzycia narodów na podstawie kooperacji, oraz zapewnienia im pokoju i bezpieczeństwa.*

Wbrew przekonaniu sceptyków, Liga znalazła szerokie i potężne oparcie w samych narodach Europy i innych części świata. Dotychczasowe bierne przedmioty rozmaitego imperjalistycznego, mocarstwowego i wojennego oszustwa — masy ludowe — hekatombą ciał swoich i ruiną własnego dobra realizujące koncepcje polityczne swoich suwerenów i otaczającej ich kliki, stanęły twarde przy Lidze, widząc w niej zaczątek formuły, która w dalszym rozwoju zdoła wyeliminować z życia ludzkiego pierwiastki właściwe człowiekowi — bestji.

Problemem coraz to większego znaczenia Ligi w życiu międzynarodowym jest szybkie rozrastanie się jej funkcji, jest stanowisko, jakie wobec niej zajmują stronnicwa i organizacje demokratyczne we wszystkich państwach.

Oczywiście, istnieje obóz Lidze przeciwny, wyznający te zasady w życiu, którym Liga przez sam rozwój jej idei — zagraża.

Nie wszyscy wrogowie lub niechętni Lidze uświadamiają sobie dokładnie przyczyny takiego a nie innego względem niej stosunku. Pochodzi ten objaw stąd, że nie przerozdziła się jeszcze u ludzi psychika, wyrosła na kulcie przemocy, na nacjonalizmie i na politycznym imperjalizmie.

We wszystkich państwach, u wszystkich narodów gromadzą się i organizują siły, mające na celu wytworzenie atmosfery, w której ideały Ligi Narodów stać się będą mogły łatwe i zrozumiane. Wytworzą one opinię publiczną, w której Liga Narodów znajdzie nietylko bezkrytyczne pochwały, ale również potępienie jej błędów i odstępstw od idei, oraz żądania i projekty reformy.

Sily te skupiają się w *Towarzystwach Przyjaciół Ligi Narodów*, istniejących we wszystkich państwach Europy. Tworzą one Unję Międzynarodową Stowarzyszeń Ligi Narodów, której siedziba jest w Brukseli. Poszczególne stowarzyszenia łączą się w granicach państw w „Federacje Stowarzyszeń Ligi Narodów”, posiadające w Unji stałą reprezentację.

Kongres Stowarzyszeń Unji, który się odbył w Warszawie latem 1924 r. wpłynął znacznie na wzmocnienie tego ruchu w Polsce. W danej chwili istnieje u nas Stowarzyszenia w Warszawie, we Lwowie i w Poznaniu. Stowarzyszenie Wileńskie jest w stadium organizowania się.

Stoimy u progu walki o przekształcenie świata w duchu odpowiedzialności i przeznaczeniu wyzwolonego człowieka. Miejsce nasze w tej walce jest jasne.

Testis.

W dniu dzisiejszym odbędzie się organizacyjne zebranie Stowarzyszenia Ligi Narodów w Wilnie, na którym referat o organizacji i zadaniach tych stowarzyszeń wygłosi senator Stanisław Posner. Zebranie, jako organizacyjne, będzie zamknięte. Po ukończeniu referatu, Stowarzyszenie wileńskie zamierza urządzić zebrania publiczne, udział w których w charakterze prelegentów przybyłoby szereg wybitnych działaczy społecznych i polityków.

Popierając gorąco poczynania inicjatorów, pismo nasze będzie starało się informować stale swoich czytelników o działalności Stowarzyszenia.

Wiadomości polityczne.

P. premier Skrzyński przyjął wczoraj na audjencji biskupa łomżyńskiego ks. Jabrzyńskiego, tudzież p. Meyszowicza.

Zdecydowane stanowisko P. Ministrów P. S. i N. P. R. odniosło swój skutek. Koalicyjny Rząd został zgalwanizowany.

Uchwała o zmniejszeniu uposażeń i zawieszeniu mnożnej dla pracowników państwowych traci swą moc z dniem 1-go kwietnia b. r.

Uchwalenie ruchomych plac w przedstawionym przez p. Ministra Skarbu p. Dziedzińskiego budżecie nie było uwzględnione, wobec tego i sam jego projekt należy uważać za nieaktualny. Czy współzycie Ministrów lewiczy z p. Dziedzińskim w gabinecie koalicyjnym długo będzie trwać, wątpliwy, gdyż uchwalony postulat o uposażeniach, jest tylko jednym z wielu, deley idą kwestje ściągania podatku majątkowego, bezrobotnych i świadczeń społecznych.

Sądząc z podróży p. Ministra Spraw Wewnętrznych, która zwykła wypadać w chwili narad Ministrów — parlamentarzystów, należy wnioskować, że Rada Ministrów ma nieładną kłopoty z rozwiązywaniem zagadnień chwili.

Generalny sekretarz Unji Narodów w odpowiedzi na list Człeczerina w sprawie zaproszenia Rosji do wzięcia udziału w Komitecie mającym przygotować międzynarodową konferencję gospodarczą — zeznacza iż celem poinformowania Czeszerina co do charakteru projektowanej konferencji przesłał mu protokół obrad 6-go Zgromadzenia Ligi Narodów, jak również sesji Rady Ligi z grudnia ub. roku.

W liście swym sekretarz generalny wyraził zadowolenie z powodu tego, że Rosja nie poczyniła żadnych zastrzeżeń w sprawie zaproszenia do prac w rzeszonym Komitecie dwóch delegatów.

Dlatego też do wskazanych przez Rosję delegatów Gunsoka Człczuka wysłane zostaną bezpośrednio zaproszenia.

Jednocześnie sekretarz generalny zawiadamia, że komitet nie zbierze się przypuszczalnie wcześniej niż w połowie kwietnia r. b. (Pat.)

Z Rygi donoszą: E-stoński minister spraw zagran. prof. Piip, który przybył tu dziś, dn. 23.1.26 r., na zapytanie w sprawie pogłosek, jakie ukazały się w prasie zagranicznej jakoby państwa bałtyckie miały uzależnić swój udział w komisji przygotowawczej do konferencji rozbrojenowej od udziału w tej komisji Rosji — oświadczył, iż nie wie nic o tego rodzaju stanowisku jego rządu. (Pat.)

Bilans płatniczy Polski na dzień 1-go stycznia wykazuje saldo dodatnie w wysokości około 50 milionów zł.

(Telefonem od własnego korespondenta z Warszawy).

Półrządowo komunikują, iż według przybliżonych obliczeń, dokonanych w Ministerstwie Skarbu, bilans płatniczy Polski na dzień 1 stycznia r. b. wykazuje saldo dodatnie w wysokości około 50 mil. zł.

Czynny bilans płatniczy dał się zauważyć już od połowy grudnia ubiegłego roku, kiedy zaczął zwiększać się zapas walut netto w Banku Polskim.

W tem pomyślnem ukształtowaniu się naszego bilansu płatniczego zadecydował przede wszystkim dodatni już od 4 miesięcy nasz bilans handlowy.

Prof. Kemmerer o Polsce. Wszystko przemawia za udzieleniem Polsce pożyczki długoterminowej.

NOWY JORK 23. I. (Pat) „United Press.” Rzeczoznawca finansowy prof. dr. Kemmerer, który wrócił z Warszawy — chwali energiczne zarządzenia podjęte przez rząd polski w celu usunięcia przesilenia finansowego — ograniczenia przywozu i wstrzymanie wydawania pieniędzy państwowych.

Prof. Kemmerer zaznaczył, że jakkolwiek wciąż jeszcze w Polsce odzuwa się bezrobocie i ujawnia się depresja, chwałebny patryjotyzm i ofiarność wzmocni zdolność kredytową Polski.

Polska przeżyła już najgorszy okres i przewycięży przesilenie.

W końcu prof. Kemmerer oświadczył, że wszystkie te okoliczności przemawiają za udzieleniem Polsce długoterminowej pożyczki, której Polska dla odbudowy gospodarczej koniecznie potrzebuje.

Budowa nowych sieci kolejowych i rozwój Gdyni.

(Telefonem od własnego korespondenta z Warszawy).

Wobec wzrastającego ciągle eksportu węgla polskiego przez Gdańsk i Gdynię na rynki zagraniczne do Szwecji, Danii, państw bałtyckich i t. d., jako też wobec trudności przeładunkowych w porcie gdańskim i Gdyni p. min. kolei Chądzyński zwołuje na 27 b. m. konferencję międzyministerjalną celem ustalenia niezbędnych inwestycji, jakie muszą być dokonane w powyższych portach, między innymi przy rozbudowie torów kolejowych i stocznii.

Przewiduje się również budowa nowych linii kolejowych, z których jest już w toku budowa linii Kałczy-Herby-Podzamcze.

W najbliższym czasie mają również rozpocząć przygotawcze prace przy budowie linii Bydgoszcz-Gdynia.

Delegaci Centr. Zw. Zawod. pracowników umysłowych u min. Pracy i Opieki Społecznej.

(Telefonem od własnego korespondenta z Warszawy).

Min. pracy i opieki społecznej p. Ziemięcki przyjął wczoraj delegację centralnej organizacji związków zawodowych pracowników umysłowych.

Delegaci przedstawili p. ministrowi rozpaczną sytuację bezrobotnych pracowników umysłowych, których tysiące pozostaje bez żadnych środków do życia.

Dalsze przeprowadzanie sanacji skarbu kosztem jedynie pracujących mas wyczerpuje je do ostatecznych granic. Konieczne jest zapewnienie bezrobotnym uczciwego zarobku oraz udzielenie wydatnej pomocy akcji spółdzielczej.

Delegaci zażądali również energicznej walki z szalejącą drożyzną. Min. Ziemięcki przyjął postulaty organizacji przychylnie.

Awanse w korpusie oficerskim. Nastąpią prawdopodobnie w marcu.

(Telefonem od własnego korespondenta z Warszawy).

Korespondent nasz dowiaduje się, iż tegoroczne awanse w korpusie oficerskim uległy znacznemu opóźnieniu ze względu na zmianę gabinetu i przeprowadzeniu w ostatnich czasach znaczniejszej redukcji budżetu.

Awanse mają być ograniczone jedynie do podpułkownika włącznie. Sprawa ta, jak słychać, ma być zadecydowana w najbliższym czasie. Jednakże ogłoszenie list awansów nastąpi przypuszczalnie dopiero w marcu lub kwietniu.

Zwycięstwo Polski na zawodach hokejowych z Czecho-Słowacją.

PRAGA. 23. I. (Pat). W dzisiejszych zawodach hokejowych między reprezentacyjnymi drużynami Polski i Czechosłowacji zwycięstwo przypadło w udziale Polsce w stosunku 1-0. Zwycięską bramkę strzelił w pierwszej połowie gry w dziesiątej minucie Tupalski, który z Adamskim byli najlepszymi graczami drużyny polskiej.

Z początku gra otwarta.

Po bramce drużyna polska skupia całą uwagę na obronę, przeprowadzając tylko pojedyncze wypady.

Drużyna czechosłowacka złożona przeważnie z graczy Slevi, Najlepsi — Puszbauer.

Publiczności około 5 tysięcy.

Związek Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej poszukuje

Domu lub placu

przy kolei od strony miasta niedaleko śródmieścia, do wydzierżawienia, względnie kupna, na ulokowanie biura i składów. Będą wzięte pod uwagę tylko obiekty z bocznicą kolejową lub z możliwością wprowadzenia takowej.

Zgłoszenia godz. 9-11. Biuro Oddziału Związku Mała Pohlulanka 12 lub telefon Nr. 56

Z prasy Sowieckiej.

Rola kapitału prywatnego. — popieranie go kredytem. — Zadania kooperacji.

Moskiewska „Prawda” zamieszcza artykuł w sprawie handlowo-gospodarczej, w którym charakteryzuje stosunek prywatnego kapitału do handlu sowieckiego.

„Wykrycie wszystkich nierówności i niedrozych zjawisk naszego obrotu handlowego jest głównym zadaniem prasy i związków zawodowych. Kampanię tę należy przeprowadzać poważnie i nader uważnie, nie wywołując nadmiernego napływu towarów do poszczególnych rejonów lub odwrotnie, biorąc pod uwagę nieczłokowite objęcia ich handlem kooperacyjnym lub państwowym. I tutaj właśnie jednym z ważnych momentów rozwiązania tego skomplikowanego zadania jest sprawa udziału w transakcjach handlowych kapitału prywatnego. Dotąd pytanie o powołaniu kapitału prywatnego stawiano nieprawidłowo. Zdrowy kapitał prywatny sam dla siebie poszukuje ujścia i naszym zadaniem jest prawidłowe skierowanie go w najbardziej sprzyjające dla kierowniczego aparatu państwowego łóżysko.

Błędem jest kwestjonowanie wykorzystania prywatnego kapitału w handlu. Należy z całą stanowczością skonstatować, iż trzy są podstawowe ognia w łańcuchu naszych obrotów handlowych: handel państwowy, kooperacja oraz handel prywatny. I w obrębie każdego z nich ostatniemu normalnych warunków pracy wywalałoby li tylko przejawianie się go w formach ukrytych, najbardziej niewygodnych dla kraju i przeto nie do przyjęcia.

Mówiąc dalej o wykorzystaniu kapitału prywatnego, autor zaznacza: „Bez względu winno się zastanawiać środki, któreby dały mu normalne warunki pracy. Do tego się odnosi w pierwszym rzędzie zaopatrzenie go w towary, a powtórnie, udzielenie mu normalnego kredytu.

W dalszym ciągu artykułu autor określa rolę kooperacji:

„Zasady kooperacji winny być z całą stanowczością wprowadzane w życie. Kooperacja winna pracować w obrębie swych realnych możliwości, zaopatrując li tylko swą kooperacyjną periferię, a żadnych innych zadań posiadać nie może, ponieważ toby było wykorzystaniem samychże zasad kooperacji. (f).

Plan wytwórczy trawstwu rolnego.

Narada ekonomiczna Białorusi zatwierdziła plan wytwórczy Białoruskiego Truistu Rolnego na 1925—1926 rok operacyjny. Plan powyższy przewiduje przetworzenie 6.710.000 pud. kartofli i 375.000 pud. ziemniaków na 92.900 pud. krochmalu i 443.000 wader spirytusu. (f).

Ogólny białoruski zjazd pracowników wychowania społecznego.

Komisariat Ludowy Oświaty Białorusi opracował następujący porządek dziennego zwoływanego na 2 lutego r. b. w Mińsku ogólnobiałoruskiego zjazdu pracowników wychowania społecznego: 1) kolejne zadania Komisarjatu Ludowego oświaty, 2) polityka narodowościowa i praktyczne jej urzeczywistnienie w instytucjach Komisarjatu Lud. Ośw., 3) praca programowa metodologiczna w centrum i na prowincji, 4) przygotowanie i samokształcenie się nauczycieli, 5) kultura fizyczna w instytucjach wychowawczych, 6) wychowanie artystyczne w instytucjach wychowania społecznego, 7) metody pracy inspektorów w instytucjach polityczno-oświatowych, 8) Instytut Kultury Białoruskiej a praca krajoznawcza, 9) obecna praca Biał. Wydawnictwa Państwowego. (f).

Prasa czeska o wstąpieniu Niemiec do Ligi Narodów i o zabiegach Polski uzyskania stałego miejsca w Radzie.

PRAGA, 23. I. (Pat.). „Ceske Slovo” w artykule wstępnym zwraca uwagę na to, że wraz ze wstąpieniem do Rady Ligi Narodów Niemcy będą usiłowali przeniknąć do całej organizacji Ligi.

Już teraz domagają się oni dla siebie paru wyższych stanowisk. W dalszym ciągu dziennik pisze o zabiegach Polski, zmierzających do uzyskania stałego miejsca w Radzie.

Zdaniem Polaków wstąpienie ich do Rady Ligi Narodów jest następstwem umów locarneckich, a zatem musi być dokonane na zasadzie międzynarodowej równości i dlatego nie można dopuścić aby jedno z państw, które podpisały umowę locarnecką zostało poza ramami decydującego organu Ligi jakim jest Rada.

W zupełności się z tem zgadzamy — pisze Ceske Slovo — że wschodnie granice Niemiec są jednym z najważniejszych politycznych odcinków Europy i że nie można zwlekać z dyskusją w sprawach związanych z tym odcinkiem.

Jeżeli chodzi o kwestie i potrzeby Polski nie będziemy zaiste podkreślałi w jakim kierunku idą nasze życzenia.

Będziemy zawsze tam, gdzie będzie chodziło o udoskonalenie i wzmocnienie Ligi Narodów.

Na Dalekim Wschodzie coraz gorzej

PARYŻ, 23. I. (Pat.). Donoszą z Pekinu, że na skutek aresztowania administratora sowieckiego kolei wschodnio-chińskiej Iwanowa — poseł sowiecki Karachan przesłał Czang Tso-Linowi depeszę, w której grozi zajęciem kolei przez wojsko oraz zaznacza, że aresztowanie Iwanowa stwarza niezwykle groźną sytuację. Poseł sowiecki przesłał również Min. Spr. Zagran. notę protestacyjną, domagającą się niezwłocznego uwolnienia Iwanowa.

Chińczycy mianowali nowego dyrektora kolei wschodnio-chińskiej.

LONDYN, 23. I. (Pat.). Administrator sowiecki kolei wschodnio-chińskiej Iwanow, który jak wiadomo został aresztowany odstawiony został do kwatery chińskiego sztabu generalnego.

Rząd chiński mianował dyrektorem kolei wschodniej pewnego inżyniera rosyjskiego usposobionego wrogo wobec sowieców.

Nota Cziczerina do Tuan-Czi-Juia.

PEKIN 23. I. (Pat.). Cziczerina wystosował do prezydenta Tuana-Czi-Juia notę domagającą się przywrócenia w przeciągu trzech dni zupełnego porządku w Mandżurji, zrealizowania układu sowiecko-chińskiego oraz wyłączenia na wolność kierownika dykcji wschodnio-chińskiej Iwanowa.

Gdyby rząd chiński z jakichkolwiek powodów nie był w stanie zlikwidować konfliktu rząd sowiecki prosi rząd chiński, aby go upoważnił do przywrócenia porządku w interesie obu stron na własną rękę.

Rząd sowiecki oczekuje w tej kwestji natychmiastowej odpowiedzi.

Ofenzywa przeciwko generałowi Fengowi.

LONDYN, 23. I. (Pat.). Dzienniki dzisiejsze zajmują się szczegółowo konfliktem rosyjsko-chińskim.

Pbte Mele Gazette donosi z Pekinu że wojska marszałka Wu Pej-Fu, która posuwają się w kierunku Szenia mają pójść z Czang-Tso-Linem.

Oczekiwane są operacje wojskowe na szeroką skalę. Czang-Tso-Lin posuwa się na południe podczas, gdy Wu-Pei-Fu i Li Dzin-Lin posuwają się ku północy ze wspólnym zamiarem pokonania gen. Fenga.

Popierajcie L. O. P. P.

mniej wielkie dzieła poezji dramatycznej, powstałe w epokach niestandardnych, z żadnym teatrem organicznie nie związane, oglądane jeno przez poeę, mówiącą za Wyspiańskim, „w duszy teatrze”. „Faust”, „Dziady”, „Nieboska komedia”, „Samuel Zborowski”, „Róża” Żeromskiego... W dziełach takich niema żadnych konkretnych znamion konstrukcji i topografii danego w dziełach teatru, jest tylko niezmiernie nie skrupowana wizja poeęty. Tę wizję skonstruować na scenie, znaleźć jej symboliczne (a nie zewnętrzne) odpowiedniki teatralne — oto ołbrzymie zadanie teatru, całkiem odmienne od poprzedniego: tam idzie o wydobycie na jaw tego, co w samym dramacie zamknięte jest potencjalnie, co z form jego wynika logicznie, bez czego dramat jest jak niema partytura symfonij; tu stworzyć trzeba coś zupełnie nowego, utwór poeętycki przetworzyć na utwór sceniczny.

Dzieła Wyspiańskiego nie należą do żadnej z tych dwóch kategorii. Wyspiański nie pisał „poematów dramatycznych”, ale *dramaty* w najistotniejszym tego słowa znaczeniu, tworzył teatr godownie teatralny, obrzędowy, magiczny. O scenie myślał zawsze, okiem malarza wszystko widział w konkretnej linii i barwie, postaci i ruchu, jeśli pisał książki „do czytania”, to tylko z konieczności. Prostony kiedyś o odczytanie publiczne jakiegoś fragmentu, odpowiedział podobno (wedle świadectwa

Literatura i Sztuka. GODZINA

W pewnej chwili, mijając samotną latarnię, Zawołasz mię zniechęca po imieniu, Wstęgą ramion me stopy owinięsz błagalnie Zawróć więc i pójdz za tobą, mój cieniu.

Pobiegiesz szybko naprzód, wskazując mi drogę, Zawiłość ciemnych ulic twardym przetrziesz gestem. Zaszponi wiatr o szyby zgaszone na twego, Zasypie śnieg me ślady srebrzystym zielestem...

I po długiej wędrówce przez polne zamiecie, Gdy już miasto zardosne utraci nas z oczu. Znajdziemy się znużeni na odległym świecie, Co wobec wszystkich światów został na uboczu.

Poznaję go, poznaję!.. I ty, wierny cieniu, Ty jeden o nim dotąd wytrwale pamiętaasz? Wyszlizmy stąd, gdy cały był w złote m kwitnieniu, Wracamy, kiedy stoi zczerniały jak omentarz!..

Pocoś przywiódł mię tutaj i zmienasz swą postać, Podniesioną ze ziemi mogiłem westchnieniem?! Wiem, to przyszła godzina, gdy ty mną chęsz zostać, A ja mam być tu twoim bezieleśnym cieniem...

O, niechaj się tak stanie! Lecz jeśli w twej mocy Rozkaż krzyżem zakwitnąć i zmartwychwstać grobom, A w słońcu, gdy jak potop rozwali mur nocy, Jak cień z radosnym płaczem popelzną za tobą.

Tadeusz Łopalewski.

Fragment.

(Strzęp z życia Beethowena).

Nauka u Mozarta trwała krótko, przeważnie niespodzianie wiadomością o ciężkiej chorobie matki i powrotem Ludwika do Bononii, gdzie najbliższą na świecie istotę zastał na łożu śmierci. W liście do doktora Schadena tak opisuje te chwile „Matkę jeszcze zastałem przy życiu, ale w najgorszych warunkach; miała suchoty i umiera wreszcie, mniejszej śledem tygodni temu, po licznych przebytech bólach i cierpieniach. Była mi tak dobrą miłości godną matką, moją przyjaciółką najlepszą; o! ktoż był szczęśliwszy nademnie, kiedyś jeszcze wymawiał mógł słodkie imię „matka”, a ono słyszeć było — i komuż teraz mogę je wołać? Czy niemyim tym jej podobnym obrazem, które mi moja imaginacja gromadzi?”

Stanął u zwłok matki i w tej samej chwili uczuł, że ten pierwszy mizerny skrawek ziemi, który zdobył w krwawym trudzie, usuwa mu się z pod wątych stóp. Ciemna opona rzuciła się w jednej chwili na jego horyzont. Zakopel w ziemi pierwszą drogą duszę i został sam. Z duchem rozpętany pierwszemi burzami szerokiego świata. Z krwią w żyłach po raz pierwszy wzburzona, kipiąca twórczym wrzaskiem, pobudzoną na dalekiej arenie i rwącą się w chmury. Tam, tam w Wiedniu, gdzie jest wielka sztuka, gdzie — mitry i korony gną się u stóp fortepianu, gdzie jest mocny gest i gdzie nie trony rządzą, ale tony, nie herby pierwszy mają głos, ale symfonje!

Pod młodą czupryną, w rozchlestanem kołtowisku kipiące fantazji, roją się zawrotne obrazy nieprawdopodobnych czynów, szalonych orgii muzycznych, majęcy w pierwszym przecuciu doprowadzenie tego wielkiego słowa, na które czeka wielki Wiedeń, czeka armia zdumionych książąt, markizów, hrabiów i cesarzy, czeka ten szeroki, nieznanomy, nieświadomy, a piękny, boski, bohater

ski ogromny świat! Grec i pełnemi garściami szarpał strzępy najgłośniejszych niebios i mizernym ludzłom pod nogi je kładł i mówił i krzycał szpazmem najszczytniejszej radości. Bierzcie, wy spadkobiercy niewiedzi kapłanów, królów i proroków! Mam tego kruszcę jeszcze jęszcze miliard garści, jęszcze oceany całe, bierzcie chciwemi rękami, nie zalęję wam, starcy na kilkanaście tysięcy! Ooo! i staję przed cichą, malomieszczanką, żółtą, prostokątną i tak przeraźliwie trzęszą mogiłką matki rodzonej, mojej, własnej matki, i jakby mnie kto kamieniem ciężkim w mój łeb kwadratowy dzielił. Stoję cicho nad tą mogiłką, a obok mnie podchmielony ojczyma w odświętnym surducie — i — wybacze! — na jedną chwilę nie chcę tworzyć, nie chcę pędzić, nie chcę piorunów wykradać, nie chcę grzmieć nie chcę, nie chcę! Jestem mizerny, brudny, rozczochrany, głupi, zapomniany, okradziony z wysokich nosel — Ludwik Beethoven, który nic nie umie, nic nie wie, przypadkowo był w Wiedniu, mimo wolnie słyszał mistrza Mozarta — i coś mu się w tej śmiesznej lepetynie uroiło — a sam jest głupi, kanclasty i nic nie wart. Wybaccie — w tej chwili stoje nad tą pocieszającą mogiłką i płacę na chwilę, na chwilę rzęczę od płaczu — bo oto moja matka — rodzeniuteńka — więcej — bo to matka — brat — matka — przyjaciel — matka — matka — symbol — matka — miłość!..

Opiaram się o surdut podchmielonego ojca, który z handlarzem targuje cenę matczynej garderoby — i na ten surdut szanowny padają moje pierwsze, twarde lzy. A te lzy są słone, są brutalne, to są ostatnie, zawzięte lzy bardzo dorosłego smarkacza, to są lzy podnieconej bestji, która oto losowi mówi: Koniec! Lecz mi więcej nie wyciśniesz! Na całe

wiedziela, długi. Kiedy się skończy, przewidzieć niepodobne; ale że już się zaczęło, o tem świadczy inscenizacja „Wesela” w Reducie. „Wesele” nie dojechało się jeszcze i nieprędko się doczeka istotnego swego wcielenia w teatr. Najfałszywą drogą byłby to tradycyjny, nawiązujący do wspomnień o osobistym udziale Wyspiańskiego w inscenizacji krakowskiej; to, co on wówczas czynił i mówił, trzeba poznać, rozważyć, ocenić, może i zużytkować to i owo; ale obowiązywać nie nas tu nie powinno. Wyspiański nie mógł zerwać z teatrem, sobie współczesnym. Większym był reżyserem na kartach swych dzieł, niż na deskach teatru krakowskiego. Ku realizacji „Wesela” w teatrze idziemy dopiero; droga ta ma swe etapy w przeszłości i będzie je miała w przyszłości. Inszenizacja Reduty jest etapem niezmiernie doniosłym, jest wroczeniem na nowo drogi. Wszystko, co uczyniono z „Weselem” do tej chwili, jest małym zaledwie krokiem naprzód, wobec potężnego skoku w przyszłość, który znamionuje inszenizację wileńską ze stycznia roku 1926.

Dla braku miejsca nie będę się tu rozwodził szeroko nad żmudną, wnikliwą, zbożną i zdumiewającą niemożliwość w swych wynikach pracą analityczną, którą Reduta włożyła w życie śmiecie każdego najdrobniejszego szczegółu tekstu, w oświetlenie i

życie zamykam się i ani lzy więcej nie upuszczę. Ze życie będzie kamienne, wiem; że życie będzie długie, wiem; że życie będzie nieraz błędne od bólu, wiem — i że ja mniej twardy od życia i od ciebie, losie, nie będę — też wiem.

Tymczasem ostatni raz, głośno, publicznie, bez wstydli płacze i opar moich łez ostatnich mieszsa się z wylewem zgnilym ojcowskiej wódki!.

Witold Hulewicz.

Artyści opery Warszawskiej w „Lutni”.

„Rigoletto” op. Verdęgo w 4 aktach.

Zaenonsowano rzecz godną uwagi: gościnnie „operę warszawską” ze zwiększoną orkiestrą oraz zwiększonymi chórami. Dla Wilna pozabawionego opery atrakcją niebywała. Ponieważ jednak impreza spoczęwała w doświadczonych administracyjnie rękach zarządu byłego „Teatru Polskiego” — przeto część artystyczna nie wzbudzała zaufania muzycznego Wilna. Co było do przewidzenia — nastąpiło. Słyszeliśmy niewątpliwie pierwszorzędnie wykonane arje, duety, kwartety, — jednakowoż brakło opery i to właśnie warszawskiej. Jest to wszakże już nieszczęściem Wilna, że do spraw związanych z teatrem śpiewnym zabierają się ludzie conajmniej niefachowi. Odobilo się to w zeszłych sezonach — jakoteż i na wczorajszym przedstawieniu.

Całość wykonania nosiła charakter improwizacji. W akcie I rolę orkiestry zastąpił w dużej mierze fortepian. Przepraszam — ale doprawdy — czy Wilno należy do rzędu tych miast — które należy traktować jak zapadłą dziurę krasową — w której wszystko uchodzi?

Śpiewacy warszawscy niezawiedli. Pomimo zmęczenia, niedyspozycji — i naderżonych fałszowaniem orkiestry nerwów dali z siebie wszystko co mogli. P. Klepura posiada piękny metaliczny głos — choć w technice jęszcze nienależycie wyrównany. Talent rokuje najpikniejsze nadzieje.

Pani Mechówna śpiewała przepięknie — wykorzystując wszystkie nuansy partji wokalne. Mezzo-sopran p. Skoniecznej brzmiał b. donośnie jeszcze nienależycie wyrównany. Talent rokuje najpikniejsze nadzieje. Pani Mechówna śpiewała przepięknie — wykorzystując wszystkie nuansy partji wokalne. Mezzo-sopran p. Skoniecznej brzmiał b. donośnie jeszcze nienależycie wyrównany. Talent rokuje najpikniejsze nadzieje.

„Zwiększony” chór z 7 osób złożony przypominał sobie jak mógł najlepiej zapomniane miejsca. Orkiestra w ff. brzmiała głośno. W pianach znów często nie grała. O dekoracjach lepiej nie mówić a tembardziej pisać. Inszenizacja IV aktu nosiła wszelkie cechy latania czembądz... dziury.

W tem miejscu należy napietnować postępowanie kierownictwa imprezy. Rigoletto miał śpiewać p. Orda — śpiewał zaś p. Wiśniewski — o czem zapomniano widocznie powiadomić publiczność. A tego wymaga chyba kurtuzjaka wobec artysty tej miary co p. Orda, — z drugiej zaś strony — wątplimy czy w intencjach p. Wiśniewskiego, leży chęć uchodzenia za p. Ordę. Nie wątplimy, że myśli sprowdzenia sil śpiewaczę z Warszawy jest zasadniczo słuszną — ale operę należy tu na miejscu przygotować. Jeśli opera ma nosić charakter imprezy dyrycerskiej — z dnia na dzień robionej — należy z niej zrezygnować.

Gdyby Rigoletto przygotowano starannie w Wilnie — zapewne i warszawscy goście mieliby więcej

O „Weselu” w Reducie.

Są wielkie dzieła poezji dramatycznej, które wyrosły na gruncie teatru swojej epoki, które naprzód były teatrem, a potem dopiero stęły się literaturą. Tak było w wielkich epokach teatralnych, nie znających przedzielną między sceną a poeęją, w epokach, posiadających teatr żywy, organicznie z głębiż zrośnięty, ludowy, twórczy. W Atenach Ajschylosa i Arystofanesa, w Anglii Szekspira, w Hiszpanji Calderona poeta dramatyczny nie był „literatem”, tworzącym dzieła przedewszystkiem do czytania, w pewnych wypadkach tylko przez teatr z ogólnej produkcji poetyckiej wyławiane. Dramat wielkich epok teatralnych rodził się w teatrze, w samej strukturze swojej nosił piętno jego ducha, w formach swych był wynikiem jego tradycyjnej formy. Oblicza artystycznego tragedji greckiej niepodobna zrozumieć w oderwaniu od form teatru ateńskiego; Szekspir-artysta wstaje przed nami w całym swym ogromie tylko w związku z konstrukcją sceny, dla której pisał. I teatr nowoczesny tylko wtedy wydobęć potrafi istotnego ducha tych dzieł, gdy swą twórczość inszenizacyjną oprze na podstawowych elementach formy teatrowej, z których dzieła te wyszły, dla których były stworzone.

Ale są też innego rodzaju, a nie

TEATR POLSKI
(gmach „Lutnia”).

Dzisiaj o g. 12 m. 30 pp. po cenach najniższych

Poranek chóru męskiego „ECHO”

Dwa ostatnie występy

Opery Warszawskiej

Dzisiaj o g. 4-jej pp. po cenach zniżonych

„FAUST”
opera Gounoda (4 obrazy)

Wieczorem wyjątkowo o g. 7 m. 45

„RIGOLETTO”
opera Verdęgo.

konkretny, plastyczny. Scena nie może być tylko podaniem *ad oculos* miejsca, gdzie „rzecz się dzieje”; przestrzeń sceniczna musi wyrażać *treść* utworu.

wyspiański nazwał widziadła, przychodzące do izby z Chochołem na czele, „osobami dramatu”. Zaczęły przez to wyróżnić, że istotnego dramatu tu właśnie szukać należy, że stosunek mary do jawy w tem dziele jest odwrócony, że najwyższą realnością poeętycką mają w niem te pozornie znikome widziadła, a wszystkie, co żyje, tańczy, rozprawia, flirtuje, je i pije, posiada realność nieskończenie mniejszą. Ze „osoby dramatu” — to *plan pierwszy*, a „osoby” baz przymiotnika — *plan drugi*. Prawda ta tkwi w kłaninie poeętyckiej „Wesela”; teatr musi ją podać *plastycznie*.

Osobom szopki zjawiają się osoby dramatu. Osobom teatralnym — osoby teatru. Małym — wielcy, znikomym — wieczni. Wielkością Poety jest Rycerz Czarny, wielkością Gospodarza — Wernyhora, wielkością Dziennikarza — jego „duch zły”, demon, szatan”, Stańczyk. W małym, biednym Dziele, który, zamiatając w karczmie izbę, tłamsi gdzieś w sobie i przeżuwa wspomnienia strasznych, obrzymich na miarę piekła czynów, żyje wielki, okropny, piekielny człowiek — symbol, Szela.

Mamy więc *plan drugi* — *mały* i *plan pierwszy* — *wielki*. To tylko w kładzie do jednej i tej samej chaty przychodzą żywi i umarli na scenie

emocji i zadowolenia — aniżeli z wzorowego przedstawienia. Bo jeśli stosunki się nie zmieniają —

Kapelmistrz p. Rubinsztejn czynił heroiczne wysiłki — aby tylko przebrnąć. Odważny bardzo — ale czy nie za nadto?

Dr T. Szeliński.

Wśród pism.

Wiadomości Literackich Nr. 4 przynosi artykuł Ananeta Sternę „o potrzebie religijności”

Do ciekawości trafia wzmianka „Dziennika Wileńskiego” o „Przebiegach” z Osterwą w roli tytułowej

Należy żałować, iż „Wiadomości Literackie” w zbyt długich odstępach notują ruch literacki w prasie codziennej.

Comodia Nr. 2, zawiera m. in. dyskusyjny artykuł Romane Jaworskiego, wywiad z dyrektorem Schillerem.

Przegląd Warszawski (zeszyt listopadowy) od czasu ustąpienia Borowego i Kolačzkowskiego

Zaniechanie miesięcznych sprawozdań kronikarskich z poszczególnych działów piśmiennictwa

Przegląd Współczesny (styczeń 1926) w dalszym ciągu ukazuje się najaktualniej

Zeszyt styczniowy zawiera: świetną sprawę prof. Chranzowskiego o Asnyku

W jednym z ostatnich numerów „Kurjera Poznańskiego” p. W. N. zamieszcza ciekawe uwagi

„Od dłuższego czasu teatry poznańskie cieszą się wzrastającą frekwencją.

Co tego za przyczyna? Przynajmniej na gruncie wielkopolskim okazuje się, że trzeba zredukować teoretyczne stękania

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Sprawa b. ministra i b. prezesa P. K. O. Huberta Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

do kilkunastu, nie może pozwolić sobie ani pracująca inteligencja, ani stan średni.

Rzecz ma swój pokład ideowy i to głęboki. Teatr, ten walny czynnik kultury

Należy żałować, iż „Wiadomości Literackie” w zbyt długich odstępach notują ruch literacki

Comodia Nr. 2, zawiera m. in. dyskusyjny artykuł Romane Jaworskiego

Przegląd Warszawski (zeszyt listopadowy) od czasu ustąpienia Borowego

Zaniechanie miesięcznych sprawozdań kronikarskich

Przegląd Współczesny (styczeń 1926) w dalszym ciągu ukazuje się najaktualniej

Zeszyt styczniowy zawiera: świetną sprawę prof. Chranzowskiego

W jednym z ostatnich numerów „Kurjera Poznańskiego”

„Od dłuższego czasu teatry poznańskie cieszą się wzrastającą frekwencją.

Co tego za przyczyna? Przynajmniej na gruncie wielkopolskim

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Sprawa b. ministra i b. prezesa P. K. O. Huberta Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

mu się z pod nóg usunie. Wyrównac to może w następnym miesiącu albo i tygodniu

Rzecz ma swój pokład ideowy i to głęboki. Teatr, ten walny czynnik kultury

Należy żałować, iż „Wiadomości Literackie” w zbyt długich odstępach notują ruch literacki

Comodia Nr. 2, zawiera m. in. dyskusyjny artykuł Romane Jaworskiego

Przegląd Warszawski (zeszyt listopadowy) od czasu ustąpienia Borowego

Zaniechanie miesięcznych sprawozdań kronikarskich

Przegląd Współczesny (styczeń 1926) w dalszym ciągu ukazuje się najaktualniej

Zeszyt styczniowy zawiera: świetną sprawę prof. Chranzowskiego

W jednym z ostatnich numerów „Kurjera Poznańskiego”

„Od dłuższego czasu teatry poznańskie cieszą się wzrastającą frekwencją.

Co tego za przyczyna? Przynajmniej na gruncie wielkopolskim

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Sprawa b. ministra i b. prezesa P. K. O. Huberta Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

Wielhelm Bau, właściciel kina „Splendid” ma zaufania p. Lindego

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Kronika zagraniczna.

Sytuacja gospodarcza Łotwy.

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

Łotawskie Ministerjum Skarbu opublikowało następujący komunikat: Wskutek zapowiedzianych zmian w cenie celnej importu do Łotwy

eniowej, o ile ona ma się odbywać w Genewie. (Jak wiadomo, chodzi tu o niezapłatą interwencję, co przyczynia się do rozszerzenia epidemii.

Urząd Województwa wystosował więc pismo do Związku lekarzy Polaków i Związku lekarzy Żydów z prośbą, aby na przyszłość

Rada Ligi Narodów desygnowała na przewodniczącego wstępnej konferencji b. Prezydenta Federacji Szwajcarskiej p. A. Adola, który obecnie jest kierownikiem Sekcji Technicznej Ligi Narodów.

Polskie fabryki maszyn rolniczych otrzymały w ostatnich czasach znaczne zamówienia, głównie z Republiki Tureckiej.

Giełda warszawska z d. 23—1 26 r. Giełda pieniężna sprzedaż kupno

Table with exchange rates for various currencies: Dolary, Londyn, Nowy-York, Szwajcaria, Stockholm, Praga, Wiedeń, Poł. dolar, Poł. kolej, 8% konwers., 4 1/2% listy z T. Kr. Z. przedw., 5% listy z. warsz. przedw.

Przygotowania do międzynarodowej konferencji gospodarczej. Komisja przygotowawcza konferencji ma zebrać się w drugiej połowie kwietnia w Genewie.

WALENCJA, 23.1 (Pat.). Samolot podczas próbnego lotu spadł na plac, na którym się odbywał jarmark.

Echa zamachu na pełnomocnika sowieckiego w Wiedniu. WIEDEŃ, 23.1 (Pat.). Dziś rozpoczął się proces przeciwko dwóm Rosjanom, Piotrowi Pichno i Fiedorowi Borodzinowowi.

Wyrok na 179-ciu oficerów sowieckich. PARYŻ, 23.1. (Pat.). Dzienniki donoszą z Moskwy na podstawie źródeł angielskich, że sąd wojenny wydał wyrok na 179-ciu oficerów 19-ej brygady sowieckiej.

Jadwiga Hryniewiecka artystka tańca plastycznego kierowniczką działu plastyczno-technicznego w REDUCIE

Dr. D. Oisejko Choroby uszu, gardła i nosa Jagiellońska Nr. 9, m. 3. Przyjmuje od 9—10 rano.

— Konsekwencja papierowej unifikacji Wileńszczyzny z Rzeczpospolitą. W dniu 23 stycznia b. r. województwo wileńskie, wydało okólnik do poszczególnych starostw.

— Preliminarz wydatków i dochodów m. Wilna. Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej

— Nie „bez pynuki”. Znany ze swej opieszłości magistrat m. Wilna, który nie przedstawił na czas do zatwierdzenia budżetu

— Lekarze muszą meldować o wypadkach chorób zakaźnych. Magistrat m. Wilna zwrócił się do Wydziału Zdrowia województwa wileńskiego

— Przemianowanie szkoły Nr 22 na szkołę im. Władysława Syrokomli. Kierownictwo szkoły powszechnej Nr. 22 zwróciło się do Inspektora Szkolnego m. Wilna

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych. W sobotę dnia 30 stycznia 1926 r. o godz. 2 po południu odbędzie się zebranie

Atrakcja sezonu 1926 najnowszy taniec salonowy „Florida” w kompletach i oddzielnie wycza pierwszorzędna szk. tańców Alf. Walden-Hankusa

tychmiastowej właściwej w tym względzie interwencji, co przyczynia się do rozszerzenia epidemii.

Urząd Województwa wystosował więc pismo do Związku lekarzy Polaków i Związku lekarzy Żydów z prośbą, aby na przyszłość

Rada Ligi Narodów desygnowała na przewodniczącego wstępnej konferencji b. Prezydenta Federacji Szwajcarskiej p. A. Adola, który obecnie jest kierownikiem Sekcji Technicznej Ligi Narodów.

Polskie fabryki maszyn rolniczych otrzymały w ostatnich czasach znaczne zamówienia, głównie z Republiki Tureckiej.

Giełda warszawska z d. 23—1 26 r. Giełda pieniężna sprzedaż kupno

Przygotowania do międzynarodowej konferencji gospodarczej. Komisja przygotowawcza konferencji ma zebrać się w drugiej połowie kwietnia w Genewie.

WALENCJA, 23.1 (Pat.). Samolot podczas próbnego lotu spadł na plac, na którym się odbywał jarmark.

Echa zamachu na pełnomocnika sowieckiego w Wiedniu. WIEDEŃ, 23.1 (Pat.). Dziś rozpoczął się proces przeciwko dwóm Rosjanom, Piotrowi Pichno i Fiedorowi Borodzinowowi.

Wyrok na 179-ciu oficerów sowieckich. PARYŻ, 23.1. (Pat.). Dzienniki donoszą z Moskwy na podstawie źródeł angielskich, że sąd wojenny wydał wyrok na 179-ciu oficerów 19-ej brygady sowieckiej.

Jadwiga Hryniewiecka artystka tańca plastycznego kierowniczką działu plastyczno-technicznego w REDUCIE

Dr. D. Oisejko Choroby uszu, gardła i nosa Jagiellońska Nr. 9, m. 3. Przyjmuje od 9—10 rano.

KRONIKA.

Dziś — Tymoteusza B. M. Jutro — Now. św. Pawła

Wschód słońca — g. 7 m. 28 Zachód „ — g. 3 m. 35

URZĘDOWA.

— Konsekwencja papierowej unifikacji Wileńszczyzny z Rzeczpospolitą.

— Preliminarz wydatków i dochodów m. Wilna.

— Nie „bez pynuki”.

— Lekarze muszą meldować o wypadkach chorób zakaźnych.

— Przemianowanie szkoły Nr 22 na szkołę im. Władysława Syrokomli.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

— Zebranie nauczycieli szkół powszechnych.

powiadomiony, że o ile nie przedstawi do dnia 15-go lutego br. budżetu na 1926 r., wówczas Ministerstwo Skarbu będzie zmuszone rozwiązać Radę Miejską albo też ustanowić rządowego delegata.

Trzeba zaznaczyć, że budżety miejskie na rok 1926 zostały już dawno opracowane i przedstawione do zatwierdzenia przez inne miasta

Dożywni Ojcowie miasta, oraz ich luminarze, panowie ławnicy nie mogli narzucić wzięcia się do ostatecznych narad nad preliminarzem budżetowym i czyżby nie mogli dać rady panowie radni uchwaleniu budżetu. (I)

— Posiedzenie organizacyjne komitetu obywateli pomocy bezrobotnym. Wobec bardzo ciężkiego stanu materialnego ludności, pozbawionej pracy i konieczności przyjęcia jej z dorazną pomocą w postaci odpowiedniej inicjatywy p. o. Wojewody wileńskiego p. O. Malinowskiego, odbędzie w dniu 25-go b. m. o godzinie 7 wieczór w dużej sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego (Delegatura Rządu) w Wilnie posiedzenie organizacyjne mające za zadanie powołać do życia obywatelski komitet pomocy pozabawionym pracy. (I)

— Lekarze muszą meldować o wypadkach chorób zakaźnych. Magistrat m. Wilna zwrócił się do Wydziału Zdrowia województwa wileńskiego z wyjaśnieniem, iż praktykujący lekarze nie powiadomiali magistratu o zakaźnych chorobach, ewentualnie umieszczając na kartkach zgłoszeń wypadku chorób zakaźnych dane nieścisłe, opuszczając rubryki; zwał i pracownik, przez co odnośny urząd natrafia na przeszkody w na-

— Zebranie nauczycieli

przychylnie do prośby wspomnianej wyżej szkoły. (zd).

W sprawie nazw szkół powszechnych. Wszystkie szkoły powszechne m. Wilna mają w najbliższej przyszłości otrzymać nazwy, związane z tradycją danego zakładu.

W sprawie zwrotu kosztów leczenia. Władze szkolne wydały rozporządzenie, by do wszelkich podań o zwrot kosztów leczenia dołączyli nauczyciele karty porady, względnie karty szpitalne, lub zaświadczenia lekarza Komisarza Rządu o konieczności leczenia szpitalnego.

Sprawa przychodni lekarskich dla dzieci szkolnych. Wobec stwierdzenia niekierowności wpłacania przez Zarząd Szkół Powszechnych składek na przychodnię dla dzieci szkół powszechnych władze szkolne zarządziły, by Zarządy szkół stały i systematycznie wpłacały należności w Sekretariacie przychodni względnie zgłaszającemu się inkasentowi.

Wystawa akwarij p. Anny Romerowej. Dziś, w niedzielę zamknięcie wystawy obrazów w sali Lutni. Trwająca dwa tygodnie, licząca była zwiedzana przez wileńską publiczność. Kilka obrazów zostało zakupionych, a utalentowana artystka otrzymała zamówienia na portrety.

ZEBRANIA I ODCZYTY. Oddział Wileńskiego Polskiego Towarzystwa Tatrzań-

skiego urzędu we wtorek dn. 8-go bm. o godz. 8ej wieczorem w gimnazjum im. J. Słowackiego (Dominikańska 3) zebranie miesięczne, na którym Dyr. Władysław Mickiewicz wygłosi odczyt ilustrowany przez rycy pt. „Szczyty i lodowce Kaukazu”. Goście mile widziani.

Z Polskiego Towarzystwa Teozoficznego. Dziś w lokalu T-wa (Witoldowa 16) odbędzie się kolejna pogadanka z cyklu p. t. „Reinkarnacja”. Początek o godz. 5ej ppół. Wstęp wolny. Goście mile widziani.

Wysyłanie pieniędzy do Gdańska. Generalna dyrekcja poczt i telegrafów wyjaśniła, iż interesanci wysyłający pieniądze oraz walory przeznaczone do polskich urzędów pocztowych znajdujących się na terytorjum Wolnego m. Gdańska muszą mieć zezwolenie właściwych władz skarbowych tak, jak na wysyłanie pieniędzy i walorów za granicę. (l)

Nowa agencja pocztowa. Ostatecznie została uruchomiona agencja pocztowa Wilno 10 przy ul. Piłsudskiego 16 oraz w Rudnikach (koło Jaszun). (l)

20-lecie prasy białor. Jesienią roku bieżącego przypada 20-lecie (1906 — 1926) galnej prasy białoruskiej. Białorusini wileńscy zamierzają uroczystie święcić tą wielką dla nich rocznicę. (n)

Odczyt białoruski. W niedzielę 24-go stycznia r. b. o godz. 4 pp. Białoruski Związek Akademicki urządził odczyt w sali gimnazjum białor. (Ostrobramska 9).

Herbatka z referatem. W niedzielę ubiegłą o 6 pp. odbyła się druga herbatka koleżeńska Związku Akadem. Białor., zapoczątkowana referatem kol. Ad. Zielenki na temat „Kryzys parlamentaryzmu”. Zebranie to zakończyły ochoce tańce. (n)

Sąd publiczny społeczeństwa żydowskiego nad kwestją ugody polsko-żydowskiej. W sali Krenigle przy ul. Ludwisarskiej o godzinie 4-tej po południu w dniu dzisiejszym odbędzie się „Sąd publiczny” przedstawicieli społeczeństwa żydowskiego w Wilnie nad kwestją ugody polsko-żydowskiej. Na tem zebraniu wezmą udział przedstawiciele większości zrzeczeń partyjnych żydowskich, którzy podczas obrad nad ugodą polsko-żydowską będą zabierali głos. Między innymi przemawiać będzie za ugodą polsko-żydowską dr Wygodzki i dr adwokat

Kierzner oraz prezes organizacji „Sionistycznych” p. Berger, zaś przeciw ugodzie polsko-żydowskiej przemawiać będzie p. Stuczynski. Spodziewany jest prócz tego przyjazd kilku działaczy społecznych żydowskich z Warszawy. Szczegóły „sądu publicznego” podamy w następnym numerze. (zd)

Gmina żydowska pozostaje w dawnym gmachu. Na posiedzeniu politycznego komitetu Rady Ministrów postanowiono pozostawić gminę żydowską w Wilnie w dotychczasowym jej gmachu przy ulicy Orzeszkowej Nr 7. Ponadto komitet polityczny Rady Ministrów postanowił polecić Prokuratorji Generalnej zawrzeć umowy prowizoryczne z innymi instytucjami, które dotychczas mieszczą się w wspomnianym wyżej gmachu na czas dopóki nie zostanie gmina żydowska w Wilnie zreorganizowana w myśl dekretu b. naczelnika Państwa z roku 1919-go. (zd)

Posiedzenie Komitetu Ochrony Lasów. Jak się dowiadujemy posiedzenie wojewódzkiego Komitetu Ochrony Lasów odbędzie się w wielkiej sali konferencyjnej województwa w dniu 30 bm. Posiedzeniu przewodniczyć będzie p. Rostkowski. (zd)

Budowa szkół. Dzięki staraniom wydziału powiatowego sejmiku Wileńsko-Trockiego w Angienkach gm. Rudzińskiej została rozpoczęta budowa 7-mio klasowej szkoły powszechnej, zaś w Kuraciskach 3ch klasowej, ziemi pod budowę urzędziemiści dał 5 hektarów ziemi. (l)

Zmniejszenie opłat za porady lekarskie w ambulatorjach pow. Wileńsko-Trockiego. Na ostatnim posiedzeniu wydziału powiatowego powiatu Wileńsko-Trockiego została wprowadzona zmiana w opłatach za porady lekarskie w ambulatorjach samorządowych na terenie powiatu Wileńsko-Trockiego. I tak dawne opłaty zostały zmniejszone: za poradę zwyczajną do 50 gr., za poradę z zabiegiem lekarskim do 1 złotego, w szpitalu dla chorych wewnętrznie, wymagających zabiegów chirurgicznych opłata zmniejszona została do minimum. Dla zakaźnie zaś chorych lekarze powiatowi, samorządowi obowiązani są udzielić porad bezpłatnie. (zd)

Wzwaniania sądowe mają doręczać gminy. Prezes Sądu Okręgowego w Wilnie zwrócił się do podległych sobie sędziów pokoju, aby sprawę doręczenia wezwań sądowych polecać urzędem gminnym. W związku z tem starostwa wydały rozporządzenie do podległych sobie gmin na terenie powiatów, że wszystkie wezwania sądowe mają doręczać wezwanym przez sąd funkcjonariusze gminni, policja zaś będzie doręczała tylko te wezwania na

których jest tytuł wykonawczy np. areszt. (zd).

Konferencja o ruchu granicznym z przedstawicielami Rosji Sowieckiej w Wilnie. Jutro jest dnia 25-go stycznia 1926 roku przyjeżdżają do Wilna przedstawiciele kolei Zachodnich Związków SSSR. W liczbie ośmiu osób pod przewodnictwem p. Siwkowa, prezesa Związku Kolei Zachodnich SSSR. Jako członkowie tej komisji kolejowej przyjeżdżają pp. Gienow, Iwanow, Koliow, Budzielewicz, Bronowski i Grabowski. W tymże dniu ma się odbyć konferencja kolejowa, która dotyczyć będzie sprawy zawarcia umowy o ruchu granicznym na odcinku Olechnowicz i Radoszkowicz.

Z ramienia województwa wileńskiego wystąpić będzie radca wojewódzki p. Jan Rakowski. (zd).

Ważne dla szkół i wychowawców. Centralny Zarząd Polskiej Macierzy Szkolnej Z. Ws. sprowadził na obchody Staszycowskie w większej ilości piękny portret Staszycy i broszurę omawiającą życie i działalność wielkiego Polaka-Obywatela. Do nabycia w Biurze Centralnego Zarządu Polskiej Macierzy Szkolnej. Bedykińska 2 — 3.

Mecenas Smiarowski w Wilnie. Jutro to jest 25 stycznia 26 r. w Sądzie Okręgowym w Wilnie będzie rozpatrywana sprawa szklki szpiegowskiej na rzecz państwa ośleńskich z Akermanem na czele. Jako obrońca sądowy wspomnianej szklki wycepuje mecenas Smiarowski, który w tym celu przyjeżdża dzisiaj z Warszawy do Wilna. (zd)

O znieważenie Kasy Chorych. W dniu 20 stycznia b. r. Sąd Pokoju m. Wilna rozpatrywał sprawę Kasy Chorych przeciw Zygmunowi Brudzińskiemu, dyrektorowi Związku Społdzielni Mleczarskich Jajczarskich (Koska 18) w Wilnie, oskarżonemu z art. 154 K. K. o słowne znieważenie Instytucji uczniem pogardliwych epitetów, jak „bolszewicy” i t. p.

W wyniku rozprawy Sąd postanowił zasądzić Z. Brudzińskiego na 50 zł. kary z zamianą na tydzień aresztu i opłatę kosztów sądowych.

Kradzież drzewa. Dn. 22 b. m. zameldowano policji o kradzieży drzewa papierówki ogólnej wart. od 2 do 3 tysycej zł. z lasu Stramowicza Kleofasa, zam. w folw. Polokoje, gm. Zabłocie, pow. Świąciańskiego.

Jednego ze sprawców kradzieży, Akunowicza Piotra, zam. we wsi Wołozyn, gm. Sołecznickiej pow. Wil. Troki, zatrzymał poszkodowany na ul. W. Pohlanki d. nr. 16.

W związku z powyższą kradzieżą zatrzymano na rynku Stefankę Markuna Jana, ze wsi Marjanpol, gm. Rudominskiej, z wozem skradzionego drzewa Stramowicza Kleofasa.

Dnia 17 stycznia 1926 r. o godz. 7 w. za pomocą złamania zamka, kilku nieznanymi kradzieżli dokonało kradzieży artykułów spożywczych w droższych gatunkach na sumę 510 zł przy ul. Tatarskiej nr. 8, n. p. Józefa Skrzyplona.

Kradzież. Dn. 23 bm. Konchancowicz Witoldowi, zam. Archangielska 18, skradziono za pomocą złamania oklennicy mięso i stoninę, ogólnej wagi 170 kl. wart. 350 zł.

Dn. 23 b. m. Wydrych Józef, zam. Wielka 23, sierżant i Dyw. leg. zameldował o dokonanej kradzieży węgla i wozu ze składów opolowych przez Wiszniewskiego Franciszka, zam. Dolna 5. Sprawca zatrzymany.

Morderstwo. Dodatkowe dochodzenie ustaliło, że w dniu 21.XI 25 r. na drodze Wilejka Mołodoczno znalezione trupa Mierzyńskiego Franciszka, gospodarza z gminy Bojanycze, pow. Wieleckie, wojew. Krakowskiego, którego poznali krewni. Zabójstwa dokonał Działok Jan, mieszcz. folw. Nowikowszczyzna, gm. Gródeckiej, który podstępem zmusił Mierzyńskiego do sprzeczania swej majątku w wojew. Krakowskim, obciążając mu dać posadę w swoim majątku.

Dn. 14.XI 25 r. Mierzyński i Działok wyjechali z gm. Żegartowice, pow. Lemańskiego, w dn. 21.XI 25 r. znalezione trupa Mierzyńskiego.

Dochodzenie ustaliło, iż Działok jest zawodowym bandytą i ma na swoim sumieniu, jak sam o tem mówił, około 160 morderstw.

Posąg za Działkiem skradziono. Działok urodzony jest w Ostrowie Morawskiej przynależny do gm. Wilkowskiej, pow. Limanowskiego, w r. 1922 zamieszkał w folw. Nowikowszczyzna i ożenił się z córką właściciela tego folw. — z Nowikowszczyzny zbiegł w początku listopada 1925 r.

Smuły epilog bójki. Zgrajda Aleksander, który doznał ciężkiego uszkodzenia ciała podczas bójki we wsi — leżąc w szpitalu w Wilejce, w dn. 2.XII 25 r. zmarł.

Sprawy pobicia Buturny Jan, Kizik Aleksander, Kizik Jan, Butyrski Mikołaj, Misiul Władysław, Misiul Aleksander i Dzieląg Władysław — zostali aresztowani i z aktami skierowani do sądu śledczego.

Napastników znaleziono. Przeprowadzone dochodzenie ustaliło, iż napastnicy na Pisaronce (a nie Piszaronce, jak omyłkowo podano poprzednio) Julię w dn. 13.XII 25 r. około st. Mołodoczno, dokonali Płatkowski Zygmunat lat 17 i Cybulski Józef, lat 27, którzy byli wówczas w stanie nietrzeźwym.

Wymienionych z aktami skierowano do sądu śledczego.

Teatr i muzyka. Gościna Marji Dulebianki w Reducie. Wskutek przyjazdu p. M. Dulebianki do Reduty wczorajsza wystawa „Przechodnia” zyskała prawie zupełnie nową obsadę. Publiczność wypełniła szczerze teatr, składając w ten sposób dowód swego żywego zainteresowania artystką, o której słyszeliśmy tak wiele jeszcze z pobytu „Reduty” w Warszawie. P. Dulebianka ukazała nam nowy typ u „pani Jany”, ujęty nie w półtonach, ale w pełnym tonie „wieku niebezpiecznego”. Nerwowe przeżycie przygody nadsła całej postaci pewien subtelny odcień tragizmu, który o cały ton podniósł ową rolę, sklejając przez autora jak wszystkie zresztą role w „Przechodniu” z poetyzujących, anemicznych frazesów.

Reduta w Teatrze na Pohulance gra dzisiaj po raz szósty „Dom obywateli” M. Baluckiego o godz. 4ej po pol. wieczorem zaś powtórzone będzie „Wesele” Wyspiańskiego.

Jutro dramat Rittnera „W małym domu”. W przedstawieniu tem bierz udział reżutowski pracująca obecnie w Teatrze Narodowym w Warszawie, Marja Dulebianka, która również weźmie udział w pierwszym przedstawieniu „Fircyka w zalotach”, we wtorek komedia Zeromskiego „Uciekła mi przepióreczka”. We środę premiera komedji Fr. Zabłockiego „Fircyk w zalotach”.

Bilety sprzedane do przedдня każdego przedstawienia biuro „Orbis” Mickiewicz 11, od 9—4 30, w dni powszednie i od 10—12, 9 i w niedzielę oraz kasa Teatru od 11—9 i od 5—8ej w dniu przedstawienia.

Poranek chóru męskiego „Echo” w Teatrze Polskim. W niedzielę 24-go stycznia o g. 12 m. 30 pp. odbędzie się w Teatrze Polskim poranek chóru męskiego „Echo” pod dyrekcją Wł. Kalinowskiego. W programie: Dworzeczek, Gal, Maszyński, Nowowiejski, Szubert, i inn. Ceny miejsc najniższe od 50 gr. do 2 zł.

Teatr Polski. Występy opery warszawskiej. Dziś wybitni artyści Opery Warszawskiej Julja Mechowna, J. Kiepusa, A. Wisniewski, T. Skonieczna, i J. Tarnawa wystąpią dwukrotnie, o g. 4ej pp. po cenach znizowanych ukaze się „Faust” cztery obrazy opery Gounoda; wieczorem wyjątkowo o g. 7 m. 45 „Rigoletto” — opera Verdiego.

Rozmaitości. Katechizm żandarma francuskiego.

Profesja żandarma we Francji nie należy do miłych, ani łatwych. Powstał o tem podręcznik praktyczny, wydany przez kapłana Lamotte p. t. Manuel Pratique. „Podręcznik” oś liczy tylko 1005 stronice, zawierających tysiąc i jeden rad niezbyt dła wzorowego żandarma. Z podręcznika dowiadujemy się o niesłychanem mnożeniu skomplikowanych obowiązków, ciążących na żandarmie oraz o ogromnie encyklopedycznej wiedzy, którą musi posiadać. Czytamy więc: „Co czyni żandarm, gdy spoika psa?”

Napętkawczy psa, żandarm winien się upewnić, że pies ów nie jest wściekły; dogonić go i ile jest wściekły, zabić i sprowadzić odnośny protokół w trzech egzemplarzach.

Co winien uczynić żandarm, gdy spoika sprzedawcę ostróg?

Winien przekonać się, czy ostręga mierzy więcej, niż pięć centymetrów szerokości, w razie przeciwnym winien ją skomplikować, chyba że sprzedawca dowiedzie iż ostręga jest przeznaczona do celów hodowlanych i nie pochodzi z basenów Arcachon.

Co to jest kos?

Kos nie należy do ptactwa dzikiego. Dlaczego?

Na mocy decyzji trybunału kasacyjnego z dn. 11 czerwca, 1880 r.

Jakie wiadomości z medycyny powinien posiadać żandarm?

Żandarm winien umieć rozpoznać oznaki ospy, tyfusu, anginy, jaglicy u ludzi, u zwierząt zaś — karbunkulu, choroby rzeźnic czarnej krosy.

Czy żandarm ma prawo zabronić wystawiania za oknem doniczek z kwiatami i korz zwiernych.

Tak, z wyjątkiem akór wyprawionych.

I tak dalej. Oibrzymi podręcznik jest encyklopedja, stosowaną ze wszystkich omal dzieł z życia i wiedzy. Wzorowy żandarm francuski musi być czemś w rodzaju nowoczesnego Pic de Mirandola.

Redaktor Józef Batorowicz.

LECZNICA LITEWSKIEGO STOWARZYSZENIA POMOCY SANITARNEJ Wilno, Wileńska 28. W przychodni przyjmują lekarze specjaliści Choroby dziecięce od 10—11 i od 3—4; choroby wewnętrzne od 10—4; chirurgiczne od 1—2; kobiece 11—12 odcz 12—3; uszu, nosa i gardła 2—4; zębów 10—12; skórne i weneryczne 2—3; nerwowe 3—4.

Zarząd Kasy Chorych m. Wilna. podejże do wiadomości, że w związku ze zmianą tabeli świadczeń w naturze piśmie Okr. Urz. Ubezp. w Warszawie z dn. 11.1.26 r. N. dz. 11178/25, stawki za pracowników gospodarstw domowych i dozorców od 1go stycznia 1926 r. wynoszą jak następuje: Za służące: do lat 15 włącznie w/g grupy VIII mies. zł. 3,50 od 15—18 „ „ XI „ „ 5,15 powyżej 18 „ „ XII „ „ 5,85 Uwaga: zaliczenie do VIII i XI grupy zarobkowej, uskuteczniiane będą jak uprzednio po przedstawieniu w biurze Kasy Chorych dowodów osobistych służącej lub metryki urodzenia. Do czasu złożenia powyższych stosowana będzie gr. XII.

Zatwierdzone przez Min. Spraw Wewnętrznych BIURO REKLAMOWE Stefana Grabowskiego w Wilnie, ul. Garbarska 1. Tel. 82 przyjmuje ogłoszenia do wszystkich pism miejscowych i zamiejscowych na warunkach najbardziej dogodnych. Pamiętajcie o chlebie dla głodnych dzieci.

Do wynajęcia: duży salon i dwa pokoje nadejace się na biuro (klub) z dwoma balkonami. Arsenalska 4 m. 4. Do wynajęcia: duży pokój z umeblowaniem, wszelkimi wygodami i łazienką. Zygmunto-wska 18 m. 4. Dama z dyplomem „Institute de Beauté” w Paryżu, otworzyła w Wilnie, przy ul. Mickiewicz 37, m. 1 (tel. 657) Instytut pielęgnacji w którym stos. się ost nowości parysk. w tej dziedzinie. Masarsz tworzy. Usuwanie zniszczeń i wargów. Masque pâte W. Z. P. Nr. 58.

Do wynajęcia: stałnija parokonna i garaż samochodowy z 2 samochodami lub taksometry. Wiadomość: ul. Ad. Mickiewicza Nr. 43 m. 7. Rutynowana Nauczycielka: studentka uniwersytetu udziela lekcji i korepetycji w zakresie kursu szkół średnich. Specjalność: język polski najnowszą skróconą metodą dla obcojęzycznych — pojedynczo lub w kompletach. Wiadomość: ul. Moniuszki Nr. 8 m. 4. Płyty Gramofonowe: stare, złamane kupuje i zamienię na nowe Sklep Elperin Róg Rudnickiej i Wszyst. Świętych. Wypożyczalnia książek WIL. KS. „NOWOŚĆ” ul. Zawalna 1. Zakupuje każdą nowość Lektura szkolna Premja wartości 40 zł. 1000-ny Abonent otrzyma: Dzieła Słowackiego w 6 tomach, każdy 50-ty zaś książkę laureata Nobla (6, 10 zł. wartości).

Ratujcie włosy! Wdowa w średnim wieku obnażona przez prowadzenie gospodarstwa oraz kuchnię poszukuje pracy w majątku lub na plebanji. Zofja Sidorowicz, Rudzińska ul. Ulicka 19. ZGUBIŁES dowód osobisty, ke, lub inne dokumenty. Szukaj natychmiast za pośrednictwem ogłoszenia w Kurjerze Wileńskim. Kursy języków polski, francuski, niemiecki, angielski i inne Buchalterja od 6 — 9 wjez. Każdy kurs — 5 zł. miesięcznie w Uniwersytecie Powszechnym im. A. Mickiewicza. Zapisy codziennie o 6—8 wjez. w Sekretariacie W. Pojułanki 14, lokal Szkoły Powszechnej 34. Wolne mieszkania: pokoje, stancje, pensjonaty, ogłaszające się za pośrednictwem Biura Reklamowego St. Grabowskiego Wilno, Garbarska 1, tel. 82. Układ ogł. sen, informację bezpłatnie, bezinteresownie. Oferty zapewnione. Polska Drukarnia Nakładowa „LUX” WILNO, ul. Żeligowskiego 1.